

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘIE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 30.

Vineri, 7 (19) Februarie.

1886.

Brașov 6 Februarie 1886.

Tractările de pace în Bucuresci înainteză foarte încet. În trei săptămâni abia s'au primit cele două articule din proiectul tratatului de pace și mai sunt abia dește până la expirarea armistițiului sârbo-bulgar. Nu numai că nu s'a asigurat pacea, dăr nici măcar o prelungire a armistițiului nu s'a putut scote la cale până în momentul de față. Care este cauza acestei trăgănări și stagnări a tractărilor de pace dintre Sârbia și Bulgaria?

Cu acesta chestiune se ocupă „Neue freie Presse“ dela 16 l. c. scriind între altele:

„S'a pierdut mult timp prețios; răspunderea pentru acesta nu cade atât pe cei mai de aproape interesați, cât pe diplomația europeană. Atitudinea diplomației față cu evenimentele din peninsula balcanică nu-o mai poate nimeni înțelege. Audim din toate părțile asigurându, că puterile voiesc pacea și numai pacea, dăr faptele lor stau neconținute în contradicție cu aceste asigurări. În loc de a ușura înțelegerea între Bulgaria și Sârbia, ele o îngreuiază și o trăgănesc. Se pare, că marile puteri încă nu-si sunt în clar despre aceea, decât și încât au dreptul și datorita de-a se amesteca în regularea noii ordini a lucrurilor în Orient. Ele au provocat de două ori una după alta pe Grecia, Serbia și Bulgaria să desarmeze și de două ori au primit același răspuns negativ. Deoarece s'au mulțumit cu acest răspuns și n'au întreprins nici un pas mai serios, am trebui să credem, că puterile au renunțat d'a se mai amesteca în trebile numitelor state balcanice. Dăr acesta nu-i nicidecum așa.“

„Diplomația se amestecă neconținut în tractările de pace din Bucuresci și încă într'un mod, care amenință a-le face chiar imposibile. Nici Turcia, nici Bulgaria n'au siguranță, că puterile, după ce vor stabili o învoială cu Sârbia, nu vor respinge post festum acesta învoială. Aci trebuie să audă, că tratatul din Berlin nu e ertat a se schimba, cu toate că convențiunea dintre Pörtă și Bulgaria nimicesc unele dispozițiuni nu neînsemnate ale numitelor tractate; aci se exprimă îndoieli întârziate despre aceea, decât Turcia peste tot este îndreptățită, de-a lua parte activă la tractările de pace!“

„E clar, că acest mod de amestec nu e nicidecum calificat de a grăbi tractările din Bucuresci, și atitudinea puterilor e cu atât mai greu de înțeles, cu cât statele nemijlocit interesate arată cea mai bună voință de-a ajunge la o grabnică încheiere a păcii, și chiar și din cauza cumplitelor sarcini financiare, ce li le impune susținerea armatelor lor pe picior de război, au trimis cu bună intențiune reprezentanții lor în capitala română. Aceste mici state, decât nu vor pute desarma în curând, au să se aștepte la totala ruinare economică, și acesta perspectivă amenințătoare a făcut fără îndoială și pe Sârbia să se gândescă acum serios la încheierea păcii. Se pare că în adevăr s'au schimbat dispozițiunea Sârbilor în favoarea păcii.“

„Cât pentru Turcia, ea face tot posibilul spre a restabili earăși liniștea și a delătura cel puțin pentru câva timp pericolul unui nou război. Ea se silesc înainte de toate de-a câștiga consensământul Rusiei la convențiunea ei cu prințul Alexandru. Omenii de stat turci, spre a dobândi acest consensământ, sunt gata a aduce orice jertfă și sunt gata a face nouă concesiuni. Cumcă Rusia nu este învoită, mai ales cu acel punct al convențiunii turco-bulgare, prin care se stabilesc ca Bulgaria în cazul unui atac din afară să sară cu armata ei în ajutorul Turciei, pare a fi afară de orice îndoială. Cei din Petersburg pretecește alte motive, dăr e clar că acest punct al con-

venției nu le convine. Se pare acum că Pörtă este decisă, de a lua Rusiei orice pretecește pentru respingerea convenției și de a ușura în cazul extrem și mai multă nisuițele de unire ale Bulgarilor. E vedit că la acesta o îndemna unele puteri, cari voiesc să silesc pe Rusia, a renunța la opozițiunea sa în contra convențiunii turco-bulgare.“

„Dăr nu numai față cu Bulgarii, ci și față cu Grecii se fia dispus Sultanul a se arăta generos. Nu-i vine a crede omului, când cetește, că în acest moment nise mijlocitori oficioși umblă să prepare calea unei împăcări între Atena și Constantinopol, a căreia basă ar fi o „regulare de frontieră“ în favoarea Greciei. După ce Turcia a concentrat, cu încordarea tuturor puterilor sale, o armată însemnată în Macedonia; după ce de luni întregi n'am cetit de altceva, decât de transporturi grozave de trupe, ce sunt dirijate din Asia mică la Salonic, ne uimesc împărțirea că Sultanul ar fi aplecat a se învoi în unele împrejurări ca să părădă din nou o bucată de teritoriu, fără a scote sabia din teca. Ce mult trebuie să se fi slăbit încrederea Turciei în propriile ei forțe, cât de mult trebuie să se fi sleit puterile ei financiare, decât se retrage chiar și dinaintea micii Grecii!“

„Cu toate că situațiunea actuală a Turciei este foarte tristă, nu se poate explica cum s'ar pute părăsi ea pe sine în acest mod, decât numai prin presiunea, ce o face la Bosfor diplomația străină. Deoarece Grecilor nu le mai poți veni aci cu motive ale rațiunii și fiindcă totă lumea se teme de izbucnirea unui război greco-turcesc, din cauza urmărilor sale posibile, diplomații se încercă acum a exploata pacinica natură a Sultanului Abdul Hamid pentru susținerea păcii și a-l face să credă, că un mic prezent de teritoriu făcut Greciei este încă totdeuna mai bun decât un război.“

„Prin toate aceste apucături și sucituri diplomatice nu se poate însă înainta lucrul de căpetenie, încheierea păcii între Bulgaria și Sârbia. Deacă puterile au de gând a grăbi lucrarea folositore în Bucuresci, atunci trebuie să se rețină cel puțin acolo d'a se amesteca mereu. E rău când cineva se ocupă de odată cu multe afaceri, căci acesta mai numai nenorocire cauză în viața sa, pentru că se amestecă în mii de lucruri, cari fără intervenirea lui s'ar descurca ușor și neted, ér printrinsul se încercă și mai tare. Diplomația desvoltă în afacerile orientale un asemenea amestec în toate trebile. Ea n'a fost în stare până acum a mijloci ceea ce era mai apropiat — o prelungire a armistițiului sârbo-bulgar, ci aruncă cu precalculare mereu buturugi în drumul reprezentanților statelor balcanice, cari s'au întrunit pentru încheierea păcii. Mai bine ar fi ca puterile să nu se intereseze de loc de tractările de pace, decât ca să le conturbe mereu, aducându disarmonia în terfelul dela Bucuresci.“

Din peninsula balcanică.

Mai sunt dește zile de armistițiu sârbo-bulgar, și încă nu s'a făcut nimic pentru încheierea păcii. Vina se aruncă mai mult asupra Porții, că a trăgănit lucrul. Temerea, că va începe războiul crește tot mai mult, de aceea înarmările în Serbia și Bulgaria se fac cu o grabă nespuse și pe o scară foarte întinsă. Amândou statele beligerante își concentrează trupele la granițe. Telegrama din Serbia spun, că armata sârbească mobilizată numără acum 170 mii combatanți.

Cum că speranța de pace dispăre pe di ce merge ne spune o telegramă din Belgrad, care dize că numai natura optimiste cred încă, că scurtului armistițiu îi va urma o pace durabilă. Părerea generală și chiar a per-

sónelor, care dau tonul, este că cu începerea primăverei mai probabil e să reîncepă războiul, decât să se înlătore.

Numai în vederea pericolului de un nou război, care ar pute lua mari dimensiuni, a plecat și contele Khevenhüller la Viena, unde a avut o lungă convorbire cu comitele Kalnoky și Marti a fost primit în audiență de Maiestatea sa monarhul.

Pe de altă parte, e cu neputință să mai stea Grecia în neactivitate, cu toate sfaturile, ce i se dau de către amicului Greciei Gladstone. O telegramă din Atena ne împărțese scirea, că în stradele principale ale orașului s'au lipit proclamațiuni d'ale comitetului central revoluționar, prin care se amenință regele și guvernul pentru cazul, când n'ar purta război, fiă și cu nesuccesul Greciei. Losinca comitetului este: onore și răsunare.

Turcia se teme, că nu se poate evita războiul cu Grecia și că se poate incurca și în alt război. De aceea a pus sub stăguri 500,000 de omeni, dintre cari 100,000 vor opera contra Grecilor, și după planul lui Goerz-pașa, îndată ce se va da primul glonț grecesc, armata turcescă va porni spre Atena.

Nu mai puțin contribuie la îngreunarea situațiunii călătoria principelui Nichita la Petersburg și propaganda ce se face în Serbia pentru răsturnarea lui Milan, nu în favoarea principelui Muntenegren, ci în favoarea ginelui său prințul Carageovic. Se dize că principele Nichita a isbit să facă în Petersburg un împrumut de 400,000 ruble, negreșit că nu în scop pacnic. Ba încă după cum se scrie din Belgrad, prințul Carageovic și-a îndreptat ochii și asupra Bosniei.

În general se recunoște, că situațiunea e foarte încordată.

SCRILE DILEI.

La poliția locală a sosit astăzi o telegramă din România de următorul cuprins: Ioan Popoviciu, conductor la postă, a dispărut cu 14 mii franci în aur și bilete române. Popoviciu e de 35 ani, mic de statură, barbă și mustăți întunecate, exterior recomandat, c'o pălărie mică și cu cisme mar.

—x—

Ministrul unguresc de agricultură a dispus să se țină în comuna Pomaz un curs de instrucțiune pentru ocularea viței. Cursul se va începe în luna acesta. Scopul e a se apăra viile de filoxeră.

—x—

Din Biserica albă se scrie, că posesiunea comunității de avere a districtului grănițesc 14 sârbesc din Bănat trece în administrațiunea statului, din cauză că în administrarea independentă a comunității s'ar fi comis neregularități.

—x—

Advocatul Ludovic Szabo din Pestă e pus în stare de acușiune pentru crima de înșelătoie de bani.

—x—

Funcționarul de cale ferată Osap din Trebitsch, care defraudase o mare sumă de bani adunați pentru săraci și apoi dispăruse, s'a prezentat însuși la căpitănatul orașesc din Pojun, după ce punga în care se aflau banii defraudați i se furase în Viena.

—x—

Mare consternare domnesce între locuitorii orașului Kunc-Sân-Miklăuș. Casierul comunei George Moczar s'a imputat din cauză că a defraudat 6000 fl. Casierul trecea de cel mai cinstit om.

—x—

Judecătoria cercuală din Darda urmărește pe notorul cercual Desider Dobos pentru defraudare.

—x—

Anghina difterică grasază cumplit în Ocna-Sibiului și în Șura-mare; în localitatea din urmă se dize că au fost secerati de anghină 80 de copii în câteva săptămâni.

—x—

Relativă la unele neplăceri, ce s'au ivit în Țințari, în urma petrecerii date acolo, suntem sigură informații, că d. notar T. Ianculescu nu s'a supărat nici câtuși de puțin de erorea pricinuită de lipsa păcătoșei de virgule, necum se răstorne pământul ca să aple pe cel de ne-a comunicat decursul petrecerii. De ce atâta frică pe traista țiganului, nu putem ști, asta o va ști cel de se crede urmărit. Ne pare bine, că d. notar Ianculescu, pe care-l cunoșteam ca bărbat de inimă și serios își vede de afacerile sale spre binele comunei, și nu-și pierde vremea cu astfel de nimicuri, care bine ar fi să nu ni se mai comunice, decât nu sunt adevărate. Totodată publicăm următoarea rectificare a petrecerii: „Petrecerea însoțită cu piesa teatrală din cestiune s'a dat conform programului anunțat, de către corpul învățătoresc și mai mulți d-ni inteligenți în frunte cu zelul nostru notar comunal, care a luat inițiativa jucării piesei. Ca arangiator la petrecere, d. inv. diriginte Gregoriu D. Păltineanu și d. primar com. George Grămadă, au dat tot concursul și nu au cruțat nici o ostenelă spre atingerea scopului salutar. În piesa rolul principal „Jorgu“ l'a jucat d. inv. Jacob Zorea din Vlădeni, „Cocona Gahița“ d. inv. Ioan Gavrilăscu, „Pitarul Damian“ d. inv. Petru Danciu, „Slugerul Gangu“ d. Nicolae Focșineanu, „Iftimie“ d. notar com. Simion T. Ianculescu, „Prietenii“ d. Dimitrie Goia, d. I. Danciu și d. Petru Popoviciu, studenți. Spre admirarea publicului asistător, toți și-au jucat rolurile cu deplină succes, storcându mereu aplauzele tuturor. Intre diletanți, d. notar Simion T. Ianculescu în costum țărănesc pe lângă rolul său comic bine jucat, cu o voce puternică și armonioasă a cântat solo „Frunză verde peliniță“ spre viața satisfacție a publicului. Pentru dulcele momente de delectare, ce am gustat, primească d-nii diletanți și bravi arangiatori ai petrecerii mulțăminta noastră și încurajare d'a continua astfel de petreceri cât mai dese.“

—x—

În comitatul *Trenčin*, autoritățile superioare confesionale au fost provocate să înființeze *reuniuni de cumpănare*, pentru a împedea înflorirea lățire a patimei beției. În fruntea acestor reuniuni va sta reuniunea de temperanță a comitatului de sub protectoratul fișpanului. Măsura e foarte bună, de ar fi numai și succesul bun.

—x—

În Arad s'a întâmplat în zilele trecute un caz, analog cu cazul Rüstov-Bartha din Clușiu, ce a produs mare senzație în întreg orașul. Doui ofițeri de husari au mers în biroul redactorului ziarului humoristic de acolo „Paprika Jancsi“ și muștrându-l pentru publicarea unei notițe, i-a rănit brațul drept cu sabia. Causa este o glumă, ce s'a scris în „Paprika Jancsi“ asupra oficerului de husari Cordie.

—x—

După raportul vicespanului comitatului *Baranya* pe anul trecut, sunt în acel comitat 89 reuniuni, s'au întâmplat 24 incendii, s'au secționat 128 cadavre, 44 persoane au fost omorite, 34 s'au sinucis, 50 au murit sub simptome enigmatice, 3 localități au fost inundate de Dunăre.

—x—

D-șora *Elena Teodorini*, vestita cântăreță română, a câștigat la loteria din *Madrid* 19,000 lei.

—x—

Alaltăseră la unul din *balurile unguresc din Bucuresc* s'a întâmplat o nenorocire. Nise unguiri beți au înjunghiat pe un gendarm și pe un căpraru din regimentul 4 de linie. Pacienții se află în căutarea spitalului militar. Cu această ocazie d. D. P. Moruzzi, prefectul capitalei, a adresat, dice „V. națională“, o energică circulară comisarilor, invitându-i să eșecute cu rigore ordonanța d-sale privitoare la asemenea baluri, unde adesea se fac scandaluri mari, făcându-le cunoscute, că cei ce nu vor îndeplini dispozițiile acestei ordonanțe vor fi imediat destituiți.

—x—

„Românul“ spune, că Duminecă 2 (14) Februarie d-șora *Hormina Valch*, studentă în anul al treilea de medicină, a ținut cu mult succes, în sala societății studenților în medicină, o disertație asupra vegetarianismului. D-șora Valch e cea dintâi dintre studente, care s'a luat sarcina să vorbescă în public.

—x—

Din *Cașovia* se crie, că într-o stațiune mai mare a căii ferate Cașovia-Oderberg apare din timp în timp pentru o mai îndelungată ședere un individ emigrat la America de 15 ani. Câteva luni după prezența sa ia totdeauna emigrarea la America dimensiuni mai mari, și cu deosebire fetele tinere sunt apucate de frigiditate emigrării. Acel individ călătorește din loc în loc, angajiază fete și le expediază gratis la New-York. Are

și un agent, care își face meseria pe față, atât de indiferente sunt autoritățile.

—x—

„Journal de St. Pétersbourg“ raportează, că în zilele acestea s'a descoperit un nou complot nihilist. Conjurații locuiau într-o casă din Sadowa Ulica. În urma cercetării făcute de poliția s'au descoperit multe documente compromițătoare și scrieri revoluționare. S'au arestat până acum 22 persoane. Complotul descoperit a produs o adencă impresiune asupra membrilor casei imperiale; împăratul a refuzat rugarea d'a se întorce la Gacina.

—x—

Trei călugări din mănăstirea Dominicanilor din *Lublin* au fost arestați de autoritatea rusă, cu toată energia rezistență a poporului. Causa e, că s'ar fi descoperit făcând propagandă catolică printre ortodocși. Fără a se mai face cercetare, au fost și deportați în *Siberia*, și anume Pater Basilius pentru 8, Pater Vincenz pentru 5 și Pater Leonhard pentru 3 ani. Mănăstirea Dominicanilor, în care se mai află numai trei călugări bătrâni, se dice că se va transforma în biserică rusescă.

Afacerea „mille împărătesc“ în dietă.

(Discursul deputatului național *V. Babeș* în ședința camerei reprezentanților dietei unguresc din 12 Februarie, cu ocaziunea dezbaterii speciale asupra bugetului cultelor, la pozițiunea de 100,000 fl. pentru biserică gr.-orientală.)

V. Babeș: On. Cameră! Două observații am a face, resp. două rugări mă simt dator să îndreptă cătră on. d. ministru al cultelor la acest punct, Cred că nu voi veni în contradicție cu principiile și vederile ce tocmai mai înainte aujărmăz înțonându-se aici, ba că acelea tocmai imi vor justifica cuvântul.

Am a premit, on. cameră, că un mare rău, o grea rătăcire întimpinăm din partea decizătoare — pretutindeni, chiar și în această Casă, aceea, că tractați suntem, ca unii ce lipsiți am fi de priceperea intereselor noastre, ca unii despre ale căroră chiar sentimente sănătoșe v'e îndoii. De aci provine apoi, că atât de mult s'a lăștit la noi credința, cumcă de sus până jos, dela suprema potestate până la organele guvernului din mijlocul poporului, din adinsu astfel se procede cu noi, cu reuniunile noastre, ba chiar cu autonomia noastră bisericescă, par'că sistematic s'ar tinde, a ne vătămă și a ne provoca! Eu nu cred că există această intențiune la autoritățile și organele publice ale țării, trebuie însă să mărturisesc, că aparința acesta este.

Acastă declarațiune premitend, imi voi permite acum a trece la obiect. Se prevădă aci la acest punct floriul 100,000 ca subvențiune pentru biserică gr. or. spre scopuri bisericesci. Nu voi cerceta originea acestei subvențiunii; d. ministru-șefedinte bine a spus, că această sumă nici n'a fost pururea constantă; în primul buget dela 1868, sub acest titlu figurau numai 80,000 fl. mai târziu, la solicitări din a noastră parte, asupra propunerii fericitului br. Eötvös, acest ajutor a fost urcat la 100,000 fl. Noi credem, că nu pôte să fiă om, care să nu știe că — ce propriamente este înțelesul, scopul, importanța, adevăratul interes al afacerilor bisericesci. Dér d'unu timp încoce on. guvern astfel tractează această subvențiune, încât într'adevăr ne vătămă sentimentele religioșari, ne confundă în convicțiunile noastre, astfel, încât foarte tare s'a înmulțit numărul aceloră între noi, cari se tem, că tinde-se a se instrăina dela destinațiunea sa această subvențiune, dela destinațiunea sa precum numai mai înainte o vedurăm esplendându-se și definindu-se aceea. Din atinsa sumă, 50,000 fl. se dau bisericii gr. or. din părțile transilvane, pentru anumite scopuri, ér restul de 50,000 se imparte bisericii sêrbesci și celei române gr. or. din restul alte părți, în măsură egală. În cel dint'eu an al bugetului, până la înarticularia autonomiei bisericii noastre prin crearea articolului de lege IX din 1868, fericitul br. Eötvös el însuși dispunea și împărțea de dreptul acesti bani între diecesele române și sêrbesci și apartinenții acestora. Dér intrând apoi în viață legea autonomiei noastre, l'am rugat, ca să țină cont de postulatele acelu drept al nostru, dând sumele ce se vinu fiecărei diecese, resp. Archiepiscopiei, la mâinile capitoru aceloră, spre a dispune acestea în sfera competenței lor, sub controla supremei inspecțiunii; și ministru Eötvös a încuviințat justa cerere, și d'atunci ministerul față d'anoștră biserică astfel a proces — până în timpul mai nou; însuși on. d. ministru actual al cultelor, regulat în fiecare an a dat la dispozițiunea dieceselor din Arad și Caransebeș partea de 25,000 fl. destinați acelorăși, pe lângă îndatorirea, ca regulat în fiecare an să facă raport despre întrebuințarea acestor bani. Și acum aici ajunsu să-mi fiă permis a da expresiune primei ofense ce ne face on. d. ministru chiar când ne întinde acest ajutor al statului.

A. Trefort, ministru cultelor și alu instrucțiunii publice: „Nici o ofensă!“

V. Babeș: Eu supun cestiunea la aprețuirea onorabilei Camere. — D-lu ministru de comunu, când dă diecesei Arădane, carea are apröpe 500,000 de credincioși, când îi dă bagatelul de 15,000 fl., ér diecesei din Caransebeș, carea are 400,000 de credincioși — bagatelul de 10,000 fl., pune condițiunea, resp. restricțiunea, că — numai pentru scopuri bisericesci se pot folosi, de locu nu și pentru școle! On. Cameră! Eu din cuvintele de adinöoră ale onorabilului d. Aug. Palszky, precum și din ale colegului Gull așa am înțeles, că în Biserica reformată augustană banii acestei subvențiunii de stat se folosesc și pentru școlile șerace pentru înaintarea culturii la popor: cum se întâmplă deci, ca d-lu ministru la noi cu atâta rigore să interdică folosirea acestorași mijloce într'o mică măsură și pentru școle? Ba d-lu ministru merge încă mai departe, merge pân'acolo, că dificultăză chiar contribuerea din partea dieceselor, din acești bani la susținerea metropoliei. Metropolia noastră din Sibiu adecă, neavendă nici unu fond, nici o subvențiune, speșele administrațiunii sale se acoperă prin cele trei diecese sufragane astfel, că fiecare contribuie anual câte 1000 fl. din mijlocele propriie, ér în lipsă de alte resurse acelea dau uneori și din subvențiunea dela stat. Ar socoti omul, că mai bisericesc scop decât metropolia nici nu se pôte; on. d. ministru însă chiar metropolia n'o consideră de „scop bisericesc“ și — o presce folosirea banilor din subvențiunea de stat pentru susținerea ei! Mai mult: on. d. ministru nu concede ca din acea subvențiune pentru scopuri bisericesci chiar diferitele secțiuni ale consistoriului să se facă părtașe. Consistoriul diecesan la noi, după natura sa și după lege, lucră în trei secțiuni, în una ce se ocupă de cestiunile pure bisericesci, una ce dirige cele școlare, și una — cele materialu său finanțial, toate trei constituind unu unic întreg. Ei bine, d-lu ministru nu admite să fie sprijinită din banii țării secțiunea școlară seu cea finanțială, măcar cu cât de puțin. Acastă tractare față de biserică noastră nu este nici de cum îndreptățită, ér pentru simțul religioș alu credincioșilor vătămătoare. Nu voi disputa cu d-lu ministru, căci este de altă opinie; dér imi permit să spun, a arătă aci, din care motive noi, fii acelei Biserice, nu putem afla cu cale procederea ministrului, anume încât pentru școle. Onorabilă Cameră! Motivul este, căci noi în Biserica noastră, după tradițiunile și chiar canoșele bisericesci ținem la convicțiunea, că școla noastră confesională, specialu cea populară, atât de strinsă legată este de Biserică, încât a despărți una de alta nu este permis. (O voce din stânga: „Nu este așa!“) Nu întrebăm de părerea altora, țină ei, cum vor vrea, acea pentru noi este indiferent; dup'a noastră credință, acea legătură este bisericescă, și în această privință la noi nu există diferență de opinie. Etă care este la noi relațiunea între școlă și biserică: considerăm școlă, specialu școlă populară — de biserică pentru cei mici, și considerăm școlă biserică — de școlă pentru cei mari. Ambele au în fond aceeași misiune și se întregesc. Astăci nici nu ne putem închipui biserică fără școlă, și a tracta chiar această cestiune ca o afacere a statului, se împotrivesce cu totu trecutul. Chiar privind ordinațiunile premăritei *Maria Teresia*, care a întemeiat școlile noastre, prin acelea curat se dispune, ca lângă fiecare biserică să se ridice școlă pe șema copiilor poporului, ce se ține d'acea biserică. Așa a și fost până n timpul mai nou și eu nu pregetu a declara, că în momentul, când de lângă biserică noastră va fi dispărut școlă populară, va dispăre religioșitatea și pietatea poporului, fiind școlă temelul bisericii, atât în punctul chiamării luminătoare, cât și moralizătoare. Dér că această întrebare este o întrebare de competență bisericescă, cred că nime nu'mi va contradice; prin urmare asemenea întrebări nu sunt de domeniul guvernului, ci după lege au a fi decise de organele competente ale bisericii. Astfel este acesta la celalalte confesiuni, astfel trebuie să fiă și la noi. Fatal minte, cei dela putere tindu a guverna tocmai așa biserică, ca și instituțiunile lumesci, desconsiderând atât dreptul, cât și sêmțimintele credincioșilor.

Acesta'mi era primul gravamen, asupra căru trebuia să'mi fac observațiunile. Alu doilea este următorul, care privește cele 24,000 fl., ce din totalul subvențiunii de 100,000 fl. pe baza dispozițiunilor pre'nalte pe fiecare an se răspundeau părților ardeleni, anume Archiepiscopiei din Sibiu, întru ajutorarea clerului lipsit; această sumă până la anul 1883 regulat se da la dispozițiunea consistoriului archidiecesan cu archiepiscopul, d'atunci însă d. ministru, sigur nu fără causă, causă örecare va fi avut, luă el însuși în mână să distribuie acele sume de dreptul delăturându competența bisericii. Acastă procedere a d-lui ministru isbesce în mod flagrant dreptul de autonomie a bisericii, precum de asemenea vătămă cel mai intim sêmț de dreptate alu clerului și poporului. Nici eu, nici cineva la noi nu trage la îndoială dreptul legal de supremă inspecțiune și prin

acesta de controlă a ministrului asupra modului și măsurii după care se face împărțirea între preoții lipsiți; d-lui ministru i sta în drept, atunci când anualul primea raporturile despre împărțire, a face cea mai ageră critică și eu nu odată aș fi dorit să vedd asemenea critică, să-l vedem exerciindu-și dreptul de supremă inspecție, și decă în urmarea acestei intervenții legale ar fi întâmpinat undeva dificultăți, s'eu justele se reflexiuni nu s'ar fi luat în considerație, liberu îi era și datorința îi era, prin mijlocirea consistoriului metropolitan și resp. a Congresului național a crea regulamente obligatorii în cauză, acestea a le supune aprobării mai înalte, acesta toți trebuia s'o recunoască de intervenire corectă: der far' o astfel de încercare, a se ingeră d'o dată direct în afacerea legală a Bisericii, a înlătura chiămata autoritate și a dispune după propriul arbitru, acesta trebuie să se vatăme și să se d'oră, precum totu această pășire vatămă și citata lege a autonomiei noastre, lege votată de dieta țării și sancționată de Maiestatea Sa.

Decă on. d. Ministru acestu scopu a urmărit, adecă a vatăma în toate părțile, decă peste totu înaltul guvernă ațintese astfel de scopu, apoi l'a atinsu în mare măsură; căci potu să afirmu, on. casă, că nu există omu în Biserica noastră, care d-lui ministru n'ar lua în nume de rău această procedere, chiar supremii factori ai Bisericii amaru regretă această necruțare, însuși concernintele sinodul archidieceșan în unanimitate s'a pronunțat contra procederii d-lui ministru.

Nu mai puțin ciudat și nepriceput este tuturoră acea măsură a d-lui ministru, că precând din suma pentru ajutorarea clerului lipsit, 20,000 fl. ia în propria dispoziție arbitrară, 4000 fl. dă în dispoziție Archiepiscopului, ca motivul, ca să-și câștige vedă prin împărțirea acestei sume. Cine nu pricepe — vă rog, ce grea vatămare este această, atât pentru Biserica noastră, cât și pentru persoana Archiepiscopului; și noi nu scim să ne mirăm destul, cum unui Archiepiscop și Metropolitanu, în fruntea unei Biserice de 1,600,000 suflete se p'ote insinua, ca cu prețulu împărțirii de 4000 fl. să-și ridice vedă, decă aceea într'adeveru i-ar lipsi! Eu cred că cu totul prin alte mijloce se ridică vedă unui capu bisericesc, se ridică specialu — prin păstrarea în integritate și respectarea drepturilor Biserice.

Se p'ote, că onorabilul d. ministru avea trebuință de suma de sub întrebare pentru alte scopuri, nu ale Bisericii. Ei bine, decă d-lui ministru simte această trebuință și nu este în stare a-și prevedea aceea trebuință de altunde-va, bine, ocupe această sumă din rubrica Bisericii noastre, der ștergă-i titlul de — „scopuri bisericesci” și pună-o sub adevăratul nume de — „fondu dispozițional alu ministrului.” Eu altminte nu pot să cred, că on. d. ministru prin acestu fondu dispozițional va servi vr'o cauză bună. De unde eu rog pe d-lui ministru: să cruce legea, să ni cruce sentimentele noastre de drept și cele religiose! să renunță la vatămătorea sa directă dispoziție în Biserica noastră!

Acăsta este a doua cauză pentru care am luat cuvântul. O recomandă deosebitei atenții a d-lui ministru și-lu mai rog o dată, să binevoiescă a judeca, ore prin astfel de purtare față de noi ne dovedesce bună-voință? Ore are cineva, are guvernul, are patria, are legislațiunea vr'unu folosu după astfel de izbire în cetățenii patriei și drepturile lor?

Am spus că — nu ne supără suprema inspecție, ba că dorim s'o vedem validându-se, firesce cu respectarea legii și a Bisericii, m'am provocat la trecut că Biserica noastră nici o dată n'a abusat de drepturile autonomiei sale; din acestea veți pricepe, cât de mult trebuie să ne d'oră, când ni se insinuă de sus vr'o faptă s'eu intențiune rea, și pe baza de atar insinuățiunî ni se confiscă drepturi ce ni competu după lege, drepturi în alu căroru exercițiunî suntem de mulți ani. Eu provocu pe d-lui ministru, să aibă bonătatea, decă p'ote, a afirma și dovedi cu date positive, cumcă vr'o dată amu abusat de drepturile noastre, că am fostu admoniți și nu ne-amu acomodat legii! Și decă nu p'ote, cu ce dreptu cu ce inimă ne suspicionează, că amu fi s'eu amu putu fi influințat de serbarea lui Horia și mai sciu eu de ce; er pe temeiul unor atar suspiciunî ni călcă legea, ni amănă adunarea Congresului, ni împedecă desvoltarea!

Binevoiescă d-lui ministru a judeca logic și serios: ore astfel de tractare de sus, p'ote să remănă fără urmări daunose? —

Cred că am arelatu, că suferim grele isbirî în dreptul nostru, că iubire și bunăvoință din partea guvernului rar, s'eu nici o dată nu întâmpinăm. Acăsta a spune și a areta mi-a fostu scopul. Recomandă cele spuse încodat în atențiunea onorabilului d. ministru. — (Respunsul categoric, negativ, alu ministrului — l'am publicat deja.)

Balū pentru scolarii s'eraei.

Blașiu, 16 Februaru 1886.

În 11 Februaru s'a datu obicnuitul balu alu studenților, într ajutorarea studenților s'eraei în casu de

bolă și din care apoi mai târziu, după ce se va fi adunatu o sumă suficientă, să se edifice unu spitalu, unde cei bolnavi să p'otă fi provăduți regulat și după receință cu cele necesare. Și p'ote nu multu timpu va mai trece, până ce unu astfel de institutu va putu fi ridicat și așa scopul acesta nobilu îndeplinit. A susțină această m'e îndemnă convingerea, ce mi-am câștigat din raportele anuale ale arangiatorilor, din cari prea ușor se vede, cătă bunăvoință are publicul român nu numai cei din Transilvania, ci și cei din Bănătu și din România. Aici p'ote aru mai trebui să mai adaugu și aceea că colectanții din toate părțile acestea, partea cea mai mare, sunt de aceia, cari și-au făcutu studiile aici, deși p'ote nu toate, deră totuși unele, și cari prin zelul loru biefăcătoru, folositoru și binevoitoru își manifestă iubirea față cu junimea studiosă ca și ea, la timpul s'eu, să nu-și uite de a-și împlini datorințele ce i se impun când voru eși în viața publică.

Dintre aceia, căroru le-a fostu posibilă participarea în persoana la balu, s'a prezentat unu număr prea frumosu, o cunună mândră de dame, înfrumusețată cu gingașele, drăgălașele și frumoșele Romăncuțe îmbrăcate în ademenitorul costumu naționalu, precum și unu ceru alesu de domni așa încatu împodobita sală abia îi cuprindea. Cum să nu inspire ele deră curagiu și însuflețire inimelor încă fragede tinere, pline de dulc' iluziuni și nutrite de simțemintu și iubire cătră nemul s'eu?! Nu putem noi Romăni decatu să ne bucurăm când putem ave dulcea plăcere de a ne sătura privirile în contemplațiunea junelor noastre Romăncuțe, în fermecătorul costumu naționalu, mai alesu în timpurile acestea amare, acum când se tractă de a ne lua dreptul de a ne afirma de ceea ce suntem, de Romăni! Au nu ne spună acestea june: nu vă îspăimantați și înfricați, bărbați Romăni, ci mai v'ertosu vă încuragiat, căci, până ce vomu mai ave încă vieță în noi, națiunea noastră va fi pururea verde; vomu sci noi cresce fii adevărați, devotați și nutruți cu doru de nemul s'eu!

Petrecerea a fostu de totu via și plăcută, durându totă noțtea până în țorî de țî, când s'au depărtat cu toți ducându cu sine dulc' amintiri.

Dintre damele ce an asistat la jocu imi permitu a aminti pe stimabilele D'omne: Valeria Uilăcanu, Maria Popa, N. Nestor, Cornelia Deacu, Amalia Papiu, Lucreția Vieiu, Brendușanu, Albini, Laszlo din Blașiu etc. pe amabilele Domnișore: Matilda Popa, Ida Ciato, Maria Vancea, Ana Laszlo, Maria Albini, Otilia Brendușanu, Leontina Bianu, Corn. Vancea, Eugenia Vintilă, din Blașiu etc., Rafaela Vlaicu și Elena Câmpăneanu din Elisabetopol; Valeria Viteză din Făgăraș; Teresia Corvinu din Orăștia; N. Mărciacu din Alba-Iulia; Lucreția Suciș din Ghirșișiu, Victoria și Iuliana Popu din Hădăraș etc.

Amiculă.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

BUDAPESTA, 18 Februaru. — Ministrul de interne interzice print' o ordonanță colectele de bani pentru formarea unei legiuni unghuresce, care să se împreune cu armata s'erbescă. Interzicerea o motivează d'icendū, că nisuița Austro-Ungariei este de a susțină pacea în peninsula balcanică.

ARADU, 18 Februaru. Amendoi ofierii de husari, cari au comis atentatul în contra redactorului f'oiiei umoristice „Paprika Jancsi,” au fostu trași eri înainte autorității militare competente. În sensul unei telegrame sosite aici, ministrul - președinte a pus în perspectivă deputaților Aradului, cea mai strictă pedepsire a celor vinovați.

BUCUREȘTI, 18 Februaru. — Procederea președintelui camerei Leca, care a combătut convenția cu „Banca Națională, a făcutu să-și dea cabinetul Brătianu demisiunea. Regele a conferit cu președinții senatului și camerei.

DIVERSE.

O princesă sentimentală. — Prințul de Edinburg și soția lui, în zilele trecute au fostu în teatrul »Victoria« din Londra. În piesa ce se reprezenta, într'unu locu întrebă unu june pe o femeie, că pentru ce s'a despărțit de bărbatul ei, și ea răspunde: „Pentru că e Rus, încă din rassa aceea, care chiar și în Rusia e privit de brutală.” La aceste cuvinte princesa care e sora țarului, s'a sculat din locul ei, și demonstrativ a p'ărăsit teatrul. Bărbatul ei, a petrecut o până la eșire, și stringându-i mâna s'a rentorsu în teatru. Publicul care a observat scena, după reprezentațiune l'a petrecut până acasă pe prințul cu strigate de »să trăiescă!»

* *

Unu romanu într'o casă de prinț. — Acum câteva zile s'a făcutu în Silesia o nuntă princiară, care

este de privit ca finea unui romanu, în care persoanele din cestiune sunt foarte cunoscute în lume. Lângă tabloulu lucratu de Graef „Felicie” era at'ernat la expozițiunea de arte în Berlinu, înainte cu 5 ani, portretul unei femei foarte frumoșe, făcutu de artistul Berlinului Gustav Richter. Pe unu trupu frumosu, apr'ope junonicu, se afla aședat unu capu de o frumusețe rară sudică, din care doi ochi negri priveau ca si visându afară în lume, pe când o mână subțire și apr'ope palidă se odihnia pe capul stufos alu unui căne din Noua Fundlandia. »Portretul princesei C» era singura esplicare ce o da catalogul miiloru de omeni, cari admirându steteau înaintea portretului, și între acestea mii de omeni se putea observa d'inciu fiul celu mai mare alu unui principe amic cu soțulu acelei dame, unu omu t'eneru, care în timpul acela era înamorat în frumoșă femeie. După expozițiune urmă îndată sesonul balurilor și la toate serbările societății înalte era t'enerul principe totu lângă principesa. La începutu vorbiră mai rezervat, apoi totu mai amicalu, așa amorul t'enerului principe, care era unu cavaleru în l'otă forma, nu rămase indiferent principesei, și îndată să lăți vestea, că principesa a plănuit o călătoria la Italia, în care parte își îndreptase și principele pașii sei. Dama ducea o viață cu toțulu retrasă de lume și cu toate acestea ajunseră sciri la sotul s'eu, cari îl înduplecără de a se invoi la multu dorita despărțenie. Cu totul altfel însă stetea lucrul cu t'enerul principe, căruia îi sta în drumu voința tatălui s'eu de »feru» și care era următorea: „Invoirea mea la o însoțire cu soția amicului meu, nu o vei avea niciodată.” — „Și pe alta, — era respunsul, »nu voi lua-o niciodată.” T'enerul principe, unu diplomat escelent, a fostu trimis la diferite curți pentru ca să se vindice de patima sa. În toate părțile era primitu cu distincțiunea, pe care i-o asigură numele s'eu, ridicat la demnități înalte și pe lângă toate acestea el a rămasu credinciosu jurământului s'eu, așa că dorința tatălui s'eu de a putea să j'oce pe genunchii sei unu nepot, care să p'orte numele s'eu — nici fiul celu mai t'eneru, nu e insurat — încă nu s'a împlinit. Acum însă așteptarea lui e încoronată de succes.

Princesa fermecată. — O scenă interesantă, care cu durere documentează prostia și superstițiunea poporului dela ț'era, s'a petrecut la oficiul căpitănatului orașănescu din Pojunu. După cum istorisese »Pressburger Zeitung» veni unu ț'eranu, care avea unu coș și întrebă pe unul dintre poliștii ce se aflau acolo, de unu hotelu bine cunoscut în Pojunu. Poliștulu îi arată drumul și întrebă pe ț'eranu, care părea suspect și n'avea documente, cine este și ce voesce. Atunci ț'eranul se plecă la urechia lui și îi șopti, că decă nu va spune nimic nimenuia, elu îl va iniția în secretul s'eu. Ț'eranul îi spune, că se chiamă Mihail Racz și a venit din satul Vamos, pentru ca să elibereze pe princesa fermecată, care locuia în numitul hotelu. Elu aușise, că eliberatorul va primi 1000 fl. și că nimenea nu voesce să o scape, deorece spiritul rău veghiază neincetat lângă nefericita; elu însă nu are nimic de perdut, de aceea a alergat acolo ca să o scape. Elu arată poliștulu toate lucrurile de lipsă pentru eliberare, precum luminări sfințite, apă sfințită într'o sticlă, mai multe saculețe cu ierburî și o bucată de trestia. Poliștulu își dedea osteneța, de a arăta s'ermanului ț'eranu, că l'a înșelat cineva. Ț'eranul însă fu de părerea, când se pregăti de ducă, ca totu să întrebe în hotelu, p'ote că princesa să fiă acolo și că poliția deși știe multe, der totu nu știe totu. Întâmplarea acăsta s'ar părea de necredut — observă numita f'oiie — totuși ea este adevărată din literă în literă și arată claru pe ce grad inferioru de cultură stă încă astăzi poporul dela ț'era, cu toate nizuințele culturale.

NECROLOGU. — Ionu Cosma, teologu absolutu, după o grea bolă de peptu, a repausat în Țapu. Fiă-i ț'erina ușoră! (Mama r'eposatului e orbă de trei ani, er tatăl s'eu își perduse în urmă mințile de desperare pentru fiul s'eu. Ex. Sa Metropolitanu Dr. Vancea, care l'a imormentat pe r'eposatul cu cheltuiala s'a, a luat pe nenorocii părinți sub îngrijirea și ocrotirea sa.) — Juliu Dariu din Hațegu, teologu, a repausat în 7 Februaru după o grea bolă și s'a imormentat în cimitirul gr. cat. din Blașiu. Elu a lăsat în doliu pe veduva sa mamă, Julia Dariu n. Densușianu. Fiă-i ț'erina ușoră! — Ionu Papp, parochu gr. cat. alu Crăciunelului inferioru, după o bolă grea, a repausat în 19 Ianuariu în etate 70 ani după o păstorire de 47 de ani A lăsat în doliu pe soția sa Veronica Papp și numeroși nepoți. Fiă-i ț'erina ușoră! — Ione Tamașiu, parochu din Jezvin, comit. Timișului, a repausat. Fiă-i ț'erina ușoră. — D. Laurianu Bercianu, notar în Câmpulu Pănei, a fostu lovit de cruda sorte, perțendu-și pe părintele s'eu Georgiu Bercianu, și pe fii sei Laurianu și Aureliu (cestia de diferită Fiă-le ț'erina ușoră!

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena din 17 Februarie st. n. 1886

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including gold and silver prices, interest rates, and various securities.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 5 Februarie, st. v. 1886.

Table with financial data from the Bucharest stock exchange, listing various securities and their prices.

Cursul pietei Brasov

din 18 Februarie st. n. 1886.

Table with market prices for various goods and currencies in Brasov, including banknotes and silver.

Apröpe de gara Brasov se aflä de datü cu chiriä

Unü ferestru cu aburü,

SISTEMULÜ TOPHAM CU 14 PÄNZE.

Totü acolo se mai aflä unü magazinü,

Pivnitä si terenü liberü

in cari se primescü totü felulü de märfuri, pe cari la casü de lipsä, se vorü da si împrumuturi.

Condiünile së se întrebe la „Albina“ institutü de creditü si de economii, filiala Brasovü.

5-8 J. D.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potü face cu începerea dela 1 si 15 ale fiecärei lunü, mai usorü prin mandate postale.

Adresele ne rugämü a ni se trimite esactü arätându-se si posta ultimä.

PRETULÜ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Ungary in florins for 3, 6, and 12 months.

Pentru Romania si sträinätate.

Table showing subscription prices for Romania and abroad in francs for 3, 6, and 12 months.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta si pe linia Teius-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de statü reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teius-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teius, listing train types and times.

Nota: Örele de nöpte suntü cele dintre liniile gröse.

Tipografia ALEXI Brasovü.